36

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்

12 OCT 1932

பெரியகுளம் தாலூகா சதுர்வேதமங்களமென்ற
உப்பார்பட்டி,

T. ராமலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

கிருஷ்ண பரமாத்மா
திருவிளையாட லென்னும்

பக்திஞானரஸக்கீர்த்தனம்.

மலர் 1.

இஃது
தேனி, ஹக்கீம் பிரஸ் என்னும்
அச்சியந்திரசாலையில்,
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

இதன் விலை] 1932 [அணா 1.
காபி 1000.

O22:417
N32
148156

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

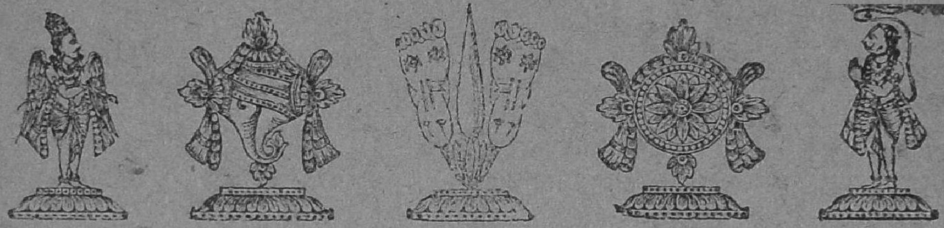

பாரளந்தோன் துதி.

உலகினை யுண்ட பெம்மான்
உலகினை யளந்த பெம்மான்
உலகினைக் காக்கும் பெம்மான்
உலகம் நிறைந்த ஹரியை யுளத்தில் வைப்பாம்.

கல்விச் செல்வியின் துதி.

தீர்வை வரி கிஸ்தி—என்ற சந்தம்.

தாயே சரஸ்வதியே நானே
தயங்கி னேனே தானே
தமிழ் தருவாய் தேனே

தவவாகனீயே தமிழீகுவாய் தனயன்நானே நின் தாழ்பணிந்தேனே

பாலன் சிறுவனம்மா நானே
பாதார விந்தந் தானே
பணிந் துருகு வேனே

பக்தியதாகவே யித்ததிதுதித்தேன் நித்தியமெந்தனை காத்தருள்மானே

மா, ஊர்ந்தி வந்தோன் தேவி
பைந்த னெந்த னாவில்
மகிழ்ந் திருப்பாய் மேவி

மாநிலமதில் ராமலிங்கஞ் சொலும் பாலமெனவே புகழ்ந்தாதரி (தா)

வணக்கம்.

அம்மானைச்—சந்தம்.

பாற்கடல் தன்னிலே பள்ளி கொள்ளும் பரந்தாமா
பள்ளிகொண்டு தானெழுந்து பாரையா என் முகந்தான்
அழகு மலை தன்னிற் வீற்றிருக்கும் எம்பிரானே
அடியேன் தனையே ஆதரிக்க வேணுமையா
உன்—பாதார விந்தமதை பக்தியுடனே துதிக்க
கண்ணாலே பார்த்து கருணை புரிய வேண்டும்
கல்விப் பெரியாரின் இருதாழ் தனைப் போற்றி
பேச்சுப் பேச் சென்னுங் கிளி பெரும்பூனை வந்தாக்கால்
கீச்சுக் கீச் செனுமென்ற ஔவை மொழிப்படியே
அடியேன் தனையே ஆதரித்து நீங்களும் தான்
சொற் குற்றம் பொருள் குற்றம் சிறியே னிசைத்திடினும்
கொண்டு மனம் பொருத்து குழந்தை தனை ஆதரித்து
ஆதரிக்க வேணு மென்று அடிபணிந்து தெண்டனிட்டேன்
ஆனாலும் இன்னு மொன்று அறைந்தாளே நம் ஔவையும்
வான் குருவியின் கூடு வல்லரக்குத் தொல்கரையான்
தேன்சிலம்பி யானவர்க்கு செய்தரிதாம் பெரிதாம்
வல்லோமோ என்று வலிமை பேச வேண்டாங்காண்
எல்லோர்க்கு மிவ்வுலகி லொவ்வொன்று தானெளிது
என்றுமே தானே இயம்பினளே நம் ஔவையும்

பண்டித மோதிலால்—என்ற சந்தம்.

பல்லவி

ராம நாமமே கொண்டாடி நாளும் பாடுவோம்

நாளும் பாடுவோம் த[illegible]
நன்மை தேடுவோம் (ரா[illegible]

அநுபல்லவி

ஈரேழுலக மெங்கும் இன்பமதா யிலங்கும்
பாரளந்த மூர்த்தி யுந்தன் பாதந் தஞ்சமே

பாதந் தஞ்சமே இ[illegible]
பாதந் தஞ்சமே ([illegible]

தொகையறா

ஆதிகிரா யுகத்தில் இரண்யனை வதை செய்ய அவதரித்த பூமான்
நீதிநெறி தவராப் பெரியோரைக் கார்க்க வந்த நிர்மலமான கோமான்

அநுபல்லவி எடுப்பு.

ஸ்ரீயங் நாராயணனை சீதா மனோகரனை
அநுமன் கொண்டாடுவோனை அன்பாய்ப் பாடுவோம்

அன்பாய்ப் பாடுவோம் நாம்
இன்பம் தேடுவோம் (ரா)

தொகையறா

வாலிதனைக் கொன்று சுக்ரீபனுக்குமுடி வழங்கவே சூட்டி வைத்தோன்
ஆழிதனைத்தாண்டி ராவணன்மடியவே ஆகரமாய்க்கணை தொடுத்தோன்

அநு பல்லவி எடுப்பு

கார்மேக வண்ணனே வா காருண்யமான தேவா
ஆர்துணை யுனையன்றி யெனைக் கார்ப்பது தேவா

கார்ப்பது தேவ ராம
விங்க மகிழ்பவா (ரா)

பத்தோன்பதாம் நூற்றுக்குமேல்—என்ற சந்தம்.

ஆலிலை சயனனான அண்டபகிரண்ட முண்ட
கார்மேக வண்ணனான கரியமாலே துணையிருப்பாய்

ராம ராம ராம ராம ராம ராம

பாவியரக்கன் செய்யும் படுகளத்தை யொண்ணாமலே
தேவர்களு முன்னமத்தைச் சிந்தித்தார்கள் பலதரந்தான்

ராம ராம ராம ராம ராம ராம

நாகமேற் பள்ளி கொண்டு யோக நித்திரை செய்யும்போது
தேவர்களும் உனையழைத்து தெரிசித்தார்கள் பலதரந்தான்

ராம ராம ராம ராம ராம ராம

நாராயணா வென்று வுந்த னாமமதை யனுதினமும்
பாராயணம் செய்த பேர்க்கு பரகதிமோட்சம் கிடைக்கும்

ராம ராம ராம ராம ராம ராம

எப்பிழைகளே தாகுற்ற மிச்சிறவன் செய்திடினும்
அப்பிழை தனைப்பொறுத்து ஆதரிக்கவேணுமென்றேன்

ராம ராம ராம ராம ராம ராம

அழகுமலை விற்றிருக்கும் ஆலிலை சயன தேவா
அடியேன் வினை தவிர்த்து ஆதரிக்க வேண்டுமையா

ராம ராம ராம ராம ராம ராம

சீராருந் தேன்பழனி—என்ற மெட்டு.

நீலமேக சாமளனே நித்தமும் துதித்தேனையே
நித்யகல்யாண ராமா நின்னாமத்தைப் பூஜித்தேனே

வாசுதேவன் தன் மகனே வந்தாள வேணுமையா
வந்தாள வேணுமையா நின் வரைபணிந்து நானின்றேன்

கார்க்கக் கடனுனக்கே கார்வண்ண மூர்த்தியே நீ
கண்பார்த்து கிருபை புரி கரியமாலே நான் பணிந்தேன்

பரந்தாமா வுன்னை நானே பணிந்து நமஸ்கரிக்க
பாரின் மாய்கை யெல்லாம் பறந்தோடச் செய்வாய் நீயே

பார்த்த சாரதிப் பூமா பற்குணன் நேய நேமா
பாவவினை போக்க வேணுமே பாசளந்த மூர்த்தியே நீ

அழகுமலை தனிற்மேவும் அரிதுயி லமர்ந்த மூர்த்தி
ஆதரிக்க வேண்டுமையா நின் னடிபணிந்து நானின்றேன்

கண்கொண்டு நீ பாரையா கடல் சயன மூர்த்தியே நீ
கருணை கொண்டு ராம லிங்கம் நின் காலடி தொழுதேனே

ஆடு பாம்பே—என்ற சந்தம்

பாற் கடலின் மீது பள்ளி கொள்ளும்
பரந்தாமா கருணை புரியவேண்டும்

ஆதிகிரா யுகத்தில் அசுரனைத்தான்
அழிக்கவே நரசிங்க மானாய்

அரியென்னும் நாமத்தை அழிவுபட
அறைந்தானே புவி யுலகமெல்லாம் (பா)

அந்தவிரண்யன் மாயவேதான்
ஆதிகிரா யுகத்தில் அவதரித்தாய்

அடுத்த யுகந்தனிலே அரக்கனவன்
அனியாயப் படுபாவி ராவணன் தான் (பா)

தேவர்களைத் தானே சிறையில் வைத்தான்
திரிலோகமு மவன் கைக்கொண்டான்

தேவியைத் தானே சிறையில் வைத்தான்
திக்கெட்டு மவன் கைக்கொண்டான் (பா)

அன்னவனைத் தானே மடிக்கவென்று
அரி மூர்த்தி யாக வந்து
அன்னாள் அவதரித்த அனந்த சயன மூர்த்தி
அடியேன் தனைநீயே ஆதரிக்க வேணுமையே (பா)

கந்தா காருண்யனே—என்ற சந்தம்.

பல்லவி

அச்சுதன் பாதமே அன்பாய் பூஜிப்போமே

அநுபல்லவி

கஜேந்திரன் தனக்கு காக்ஷி தந்த மூர்த்தியே

தொகையறு

மானாக வந்த மாரீசன் தனைக் கொன்ற மாதவா வாசு தேவா
தேவர்களுக்காக திருப்பார் கடல்விட்டு தேவகி மைந்தனாய் வந்த பாவா

...தீமா திருவிளையாடல் என்னும்

...ளாடியனும் கம்ஷன் தனைவதைத்த கோவிந்தா முராரி நேமா
கோவர்த்தன கிரியை கோபியருக்காக குடையாய்ப் பிடித்த நாமா

பல்லவி எடுப்பு

பார் பார் என்முகமே ராம் ராம் நாரணனே

அநுபல்லவி எடுப்பு

பறவை வேந்தன் மீதிலேறும் பாரளந்த மூர்த்தியே

பல்லவி எடுப்பு

ராம நாதன் பதம் நமக்கே தான் சதம்

அநுபல்லவி எடுப்பு

அரிதுயிலமர்ந்த மூர்த்தி அன்பரைக் காக்கும் சீர்த்தி

துடிக்கு மயிலில்—என்ற சந்தம்

பக்தர் கொண்டாடும் பரமானந்தனே ராம ராம
பாவை சீதைக்குகந்த நாயகனே
பண்புடன் யானும் பணிந்து போற்றி
பாதாரவிந்தம் பணிந்து நின்றேனே

பாவி கஞ்சன் தனை மடித்தவா பாற்கடல் மீது
பள்ளிகொண்ட சீனிவாசகா
உன் பாதங்கெதியென் றோதினேன் துதி
நீதனே மலர்ப் பாதமே கெதி (ப

இரண்யன் தனை உடல் வதைத்தவா ராவணன் தலை
இலங்கை சென்று முடி சிதைத்தவா
இகபரமிரண்டிலும் சுகந்தரவேணும்
இருகரங் குவித்துப் போற்றினேன் நானே

பக்தர்களுக் காக நீதானே பாற்கடல் விட்டு
பார்தனிலே உதிக்கு மெய்யனே
பற்குணனுக் கன்றுள் பகர்ந்தது தானே
பார்த்த சாரதியான பூமானே (ப)

பக்தி ஞானரஸக் கீர்த்தனம்.

எக்காலக் கண்ணி.

ராமா வெனும் பதத்தை நாடித் திரிவதற்கு
பாரார்ந்த வினைகளெல்லாம் பறக்கடிப்ப தெக்காலம்

நீர்மேற் குமிழி நிலையற்ற வாழ்வு யிது
பொய்யான வாழ்வைப் போக்கடிப்ப தெக்காலம்

நீலமேக சொரூபத்தை நினைந்து திரிவதற்கு
ஈனிலத்தின் ஆசையெல்லாம் நீக்கடிப்ப தெக்காலம்

ஸ்ரீரங்க நாதனைத் தெரிசித் திருப்பதற்கு
சீர்கெட்ட இவ்வாழ்வை சிதைப்பது மெக்காலம்

அழகுமலை தன்னிற் வீற்றிருக்கு மெம்பிரானை
ஆசையோடு வணங்கி நான் அகமகிழ்வ தெக்காலம்

ராமலிங்கமென்னு நேமன் நாராயணன் பதத்தை
நாடித் துதித்து நலம் பெறுவ தெக்காலம்

கட்ட பொம்மு கதை மெட்டு—பின் மகுடம்

ஆலிலை மேல் துயில் கொண்டவனே தேவா
அண்ட பகிரண்ட முண்டவனே

மாரீசனென்னும் பொய் மானைப் பங்கமுற
மாய்த்தவனே உயிர் தீர்த்தவனே

மருகமழுறும் திருமகளையுன் னிருதயமதி லுறை முகந்தவனே

வஞ்ச ஹிரண்யனின் நெஞ்சைப் பிளந்திட
வானவர் தேன் மாரி தான் பொழிய

கெஞ்சும் பிரகலாதனன் விப்புறும்
கேசவனே உரக சயனு

கெலிபெறு முந்தன் தெரிசனமுற துடியிடை யிருமடவியர்வர

-600 0

காலிங்க நிர்த்தனம் பண்ணியவா
காட்டில் கன்று மேய்த்த புண்ணியவா
மாலெனும் பேர்புனை மாதவனே
மைந்தர்க ளெங்களைக் காருமையா

மட்வா ரொரு பதினையிர ருடனே சதுர் நடமே புரி

வடமதுராபுரி ஆண்டவனே தேவா
மார்பில் கவஸ்துவம் பூண்டவனே
திடம்பெறுங் கம்ஷனை சேதனமேபுரி
தேவகி ஈன்ற சிகாமணியே

தீவிரத்தொடு ராவணாதிகள் மீதெதிர்த்துமே நேரமர் செய்

பங்கஜ வாசனே சங்கீதக் கோஷனே
பாங்குறும் பஜனை பாடவேண்டும்
பாங்குறும் பஜனை பாடவேண்டு மிதில்
நீங்கிடாதன்பர்கள் கூடவேண்டும்

பாவிற்றிடு மலருனதடி தாவிப்பதந் தொழுதிடு பொன்னுச்சாமிக்
[கருள்தா யிதுதகி (ஆ)

காருண்யனே—என்ற சந்தம்.

பல்லவி

ஜெய ராமனே தினம் தேவர் பணி யோகனே
ஜெய ராமனே வரம் தாருஞ் சீமானே அருட் (ஜெ)

அநுபல்லவி

கயமுறை யிட வந்து காத்தருள் வோனே பண்டு
நியமுக மாக நின்று நிறைந்த பொருளே யின்று (ஜெ)

சாமள ரூப தேகா சமரச யோக நாதா
காமனை யருள் பிதா காருண்யனே யருள்தா (ஜெ)

பூமகளனு தினம் போற்றிடு மன்பனே நின்
நாம மறவேன் சின்னச் சாமி யனுதினமும் (ஜெ)

முற்றிற்று.

ஹக்கீம்-பிரஸ்
தேனி
1932